

være lidt utilfredse med, at det har trukket saa længe ud, fordi de have faaet Løfter, som de mene — jeg vil ikke sige: ikke ere holdte, men — ikke ere gaaede i Opfyldelse. Efter deres Udtalelser har Biskoppen allerede for længere Tid tilbage endog lovet, at Kirken i Videbæk skulde komme frem som en af de første Kirker i Ribe Stift. Det er allerede 2—3 Aar tilbage.

I Samlingen 1909—10 bragte jeg saa Sagen frem. Det var under den foregaaende Kirkeminister, Provst Nielsen, og han udtalte da, at det havde været hans Agt at stille Forslag om Tilskud til Opførelse af en Kirke derovre, men at der ikke kunde stilles Forslag om mere end een Kirke i Ribe Stift, og saa var han bleven enig med Biskoppen om at foretrække Kirken i Faurholt — det er i Hammerum Herred — fremfor Kirken i Videbæk. Det var jo beklageligt, men deraf kunde man saa, synes jeg, i nogen Maade drage den Slutning, at saa maatte Kirken i Videbæk blive den første derefter. I Fjor, da jeg bragte Sagen frem her i Tinget under den nuværende højtærede Minister, svarede Ministeren, at det havde været under Overvejelse i Ministeriet allerede til næste Aar at stille Forslag om Opførelse af en Kirke derovre, og i det hele udtalte han sig meget velvilligt. Der foreligger altsaa denne Udtalelse og desuden Skrivelser eller Udtalelser eller Løfter — jeg ved ikke rigtig, hvad det er — som den højtærede Minister har givet Komiteen for Kirkens Opførelse. Jeg har her et Brev, ja jeg har flere, fra Kirkekomiteens Formand, der hedder Laurisen, hvori han stærkt beklager, at jeg ikke meget stærkere har draget Sagen frem og krævet den gennemført. Han skriver: Efter det Løfte, Ministeren har givet os, og efter det Løfte, Ministeren har givet dig i Folketinget 1910, mene vi, at vi have Ret til at faa Kirken. Jeg har altsaa i denne Henseende ikke holdt Ministeren til Vinden, om jeg saa maa sige, saa godt som jeg som Repræsentant for mine Vælgere burde. Nu ved jeg ikke, hvad Ministeren har lovet Beboerne derovre, enten i Skrivelser eller maaske ad andre Veje; men i en anden Skrivelse, — jeg har nemlig faaet flere Skrivelser — skrive de: Vi kunne ikke forstaa det, vi finde, det er mærkeligt, at Ministeren vover overfor dig at holde den ude — det er Kirken, der menes — men endnu mere mærkværdigt er det, at du finder dig deri uden at kny. Det er jo ret stærke Ord, og jeg gaar ud fra, at Beboerne i nogen Maade have Ret til at bruge stærke Ord; men det skal jeg lade ligge. Jeg

tænker mig nu Muligheden af, at den højtærede Minister og Udvalget mellem anden og tredie Behandling kunde tage Sagen op, og hvis Ministeren vil være saa venlig at anbefale mit Forslag her til Tingets Velvillie, haaber jeg endogsaa, at det kan blive vedtaget allerede nu. Men dersom det ikke skulde lykkes, haaber jeg, som sagt, at Sagen maa blive tagen op mellem anden og tredie Behandling, saa at den kan komme frem til tredie Behandling og mulig blive gennemført.

Det samme, som er sagt om Kirken i Videbæk, kan i nogen Maade ogsaa siges om Kirken i Brejning. Men dertil skal jeg dog føje, at hvor stærkt Beboerne derovre end have stillet Opfordring til mig om at virke for Bevillingen til denne Kirke, have de ikke beraabt sig paa saadanne Løfter, som de have faaet i Videbæk, saa jeg ved ikke, om der er givet noget Løfte. Denne Sag er ogsaa af ældre Dato, og jeg vil meget anbefale, at den maatte blive fremmet samtidig med den anden, for jeg ved, at der er stor Kirketrang derovre. Jeg har ogsaa tidligere udtalt her i Tinget, at jeg mente, at der ude i de vidtstrakte Hedesogne, som nu blive opdyrkede og beboede, virkelig er stor Kirketrang, idet der er lange og daarlige Veje til Kirken, og særlig i Vintertiden er det ret vanskeligt at komme i Kirke. Jeg ved nok, at der er Steder, om hvilke det kunde siges, at de raabe paa Kirker, og at det ikke altid ere dem, der raabe højest paa Kirker, der gaa mest i Kirke. Men jeg ved, at der ude i disse Egne er en stærk religiøs Bevægelse, og at der er en ikke ringe Kirkegang som Følge deraf; men det er som sagt meget vanskeligt at komme i Kirke særlig om Vinteren. Jeg vil derfor paa det indstændigste henstille til den højtærede Kirkeminister og til Tinget i sin Helhed at tage denne Sag saa velvilligt som muligt og skaffe os de to Kirker allerede paa det foreliggende Finanslovsforslag, saaledes at vi kunde komme i Gang med Bygningen deraf allerede til Sommer.

J. Sørensen: Ogsaa jeg vil anbefale en Bevilling til en Kirke, nemlig til en Kirke i Lyngby Sogn i Aalborg Stift. Forholdet er det, at Sognet i Forvejen har en Kirke, men denne er nu saa stærkt truet af Havet, at det kun kan blive et Tidsspørgsmaal, hvor længe den kan blive staaende. Der er kun 30 Alen fra Havskrænten til Kirkegaardsdiget, og Havet har enkelte Aar taget et lige saa stort Stykke. Havets Nærhed generer ogsaa paa anden Maade Kirken. Under Storm-